

ஓசை

2013 - தை

காலாவர்டு கவிதைச் சிற்றிதழ்

குரல் : 08

இசை: 22

புதிய ஆண்டில்
முதல் வரவு..... இது
எட்டாவது அகவையின்
இருபத்தி இரண்டாவது
இதழாக
ஓசை
உங்கள் கரங்களில்.

நமக்கு முன்னால்
நடக்கும்
மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப
உங்கள் கவிதையும்
மாற்றம் பெற்று
ஒலிக்கட்டும்
அதுவே
ஓசையின் ஆசை

கவிதைகள்
நீளமாக இருக்காமல்
இருபது வரிகளுக்குள்
மட்டுப்படுத்துங்கள்
இது தடையல்ல...
தவிர்க்க முடியாத நிலை.
எல்லோரும் இங்கு
இன்புற்றிருக்க
வேண்டுமென்ற எண்ணம்
ஏற்பீர்தானே...?

எழுதுங்கள்!
கவிஞர்களே
உங்களின் கருத்தாழமிக்க
கவிதைகள் மூலம்
ஓசையை
கனதியாக்குங்கள்.

ஆசிரியர்

ஆசிரியர் :- மூதூர் முகைதீன்

வெளியீடு :- மூதூர் கலை இலக்கிய ஒன்றியம், நொக்கல் வீதி, மூதூர். 05

மூதூர் மண்வாசனையை தமிழ் இலக்கியப்
பரப்பில் மணக்கச் செய்த இலக்கிய கர்தா
தமிழ் ஒளி அமரர் **வ.அ. இராசரட்னம்**
அவர்களின்

12 வது நினைவு தினம்.

22.02.2013

மண்ணைச் சமைத்த மனிதர்

தோணி துறை சேர்ந்து விட்டது
மூதூரின் கலங்கரை விளக்கின்
முகத்திலே மெல்லிய சோகம் சூழ்கிறது.
ஓமோம்... உண்மையில் மற்றுமொரு
காவியம் நிறைவு பெற்று விட்டது காண்!

கவிஞர்.அமரர் க. வில்வரத்தினம்

நேன்றிருப்பார் இன்றில்லை. இன்றிருப்பார் நாளையில்லை.
இலக்கியவாதிகளோ இதயத்தில் என்றும்
மறையாது வாழ்கின்றனர்.

மனத ரீதியம் மண்ணில் மலர ஒலிக்கும் ஓசை

30/=-

நான் பொக்ராணால் ...?

சும்மாவா “பொக்ப்” என்றால்?

‘சும்ப்’ தொழிவாச்சே! என்றன்!

உம்மாவும் குடித்த பாலுக்கும்

உறாரிபம் பணம் பறிப்பேன்

சும்பிடு போட்பாலும்! பணம்

குறைந்தால் விரட்டுவேன்! என்னை

நம்பி வரும் தோயாளியை!

நடுத் தெருவில் விடுவேன்.

அரசு மருத்துவ மனையில்

அக்கறை செலுத்த மாட்டேன்

திறந்த என்சினி னிக்கின்

திறம்பட செயல் படுவேன்

மறந்தும் கூட பாருக்கும்!

மருத்துவ ஆலோசனை சொல்லேன்

மறந்த மனம் காட்டின்

பணமே குறியாய் இருப்பேன்.

வேறியும் பணிகள் செய்யேன்

விருப்பி உளிலே இருப்பேன்

உளிலே வேறொரு மருத்துவ

உருவா விருப்பேன்! என்னை

மீறியே அவரை விடப்!

மிகவுடும் தொல்லை கொடுப்பேன்

காரிலே பவனி வந்து!

காட்டுவேன் எந்தன் திமிரை!

தமை எந்தன் கிளினிக்கை

திறக்க ஆர்வம் கொள்வேன்

சனம் வந்து சேர்ந்திட

சதாவும் பிரார்த்தனை செய்யேன்

பணம் உழைக்கும் அவாவில்!

‘பள்ளி வாசலை’ மறப்பேன்

மனம் இடம் கொடுத்தால்

மட்டும் பிந்தித் தொழுவேன்

வியாதிகள் சீக்கிரம் தனிய

விருப்ப மாட்டேன்! எளிய

தயாரிப்பு மருந்து மாத்திரை!

தாராள மாகக் கொடுப்பேன்

‘மயானம் போனால் என்ன’

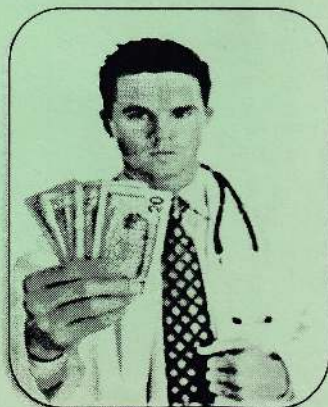
மனிதரின் எண்ணிக்கை குறைப்பேன்

நியாயம்! அநியாயம் இதிலே;

நினைத்தும் பார்க்க மாட்டேன்.

வி. எம். அன்ஸார்
கிண்ணியா 02.

மறக்கலாமோ?

பாதகச் செயல்களையே
பழக்கமாகக் கொண்ட
மக்கள் மத்தியில்
ஏகத்துவ கொள்கைகளை
எடுத்தியம்பி
கறைகளைப் போக்கிய
இறைதூதர்.

இல்லாமையால்
இன்னலுற்றபோதும்
உள்ளன்போடு உபசரித்து
வாரி வழங்கிய வள்ளல்
எங்கள் அண்ணல்.

சொல்வதைச் செயலில் காட்டி
நல்ல நெறியினை
நானிலத்தோருக்கு ஊட்டி
எல்லோருக்கும்
எடுத்துக்காட்டாய் விளங்கிய
ஏந்தல் நபி எங்கள் சாந்த நபி

அன்னார் அவதரித்த
இந்நாளில்
அவர் புகழ்பாடி
அன்பினைப் பெறுவோம் வாரீர்

செல்வி. பாஹிமா

மறக்கலாமோ?

முத்தூர் பேர்பெற்ற முதுார்
மு மதத்தார்வாழ் முதுார்
கத்திடும் கடல்சார் முதுார்
கழனிகள் விளையும் முதுார்
முத்தமிழ் 'ஓசை' முதுார்
முன் நொக்சின் 'புனி'யூர் முதுார்
இத்தரை வாழ் 'புரத்'தார்க்
கீடினை யாரும் உண்டோ?

செல்லம்மா-வேலுப்பிள்ளை
சீர்ப்பெரியம்மா-அப்பா
நல்லகத் திருந்தே அந்த
நாற்பது களிலே சென்று
கல்வி அந்தோனி யாரில்
கற்றதை மீட்டுப் பார்த்தால் ...
வல்ல சிப்பரியான் ஐயா
வருவராம் மணிக்கூட் டோடு!

பனிச்சையை - நாவல்தன்னை -
பாலத்தை - இலுப்பைப்பூவை -
தனிநிறச் சுண்டை - கிண்ணை -
தகு - மடமாவை - தேநீர்
இனித்திடு சில்வா - அல்பேட் -
என் கணக்காயர் - தோழர் -
குனிந்திடு பிரப்பை - ஆமை -
குளம் எலாம் மறப்பதாரே?

புல்வெட்டை - முணாங்கட்டை -
புளியடிச்சந்தி - சேனை -
கொல் உலை - படம் - மட்பாண்டம் -
கோட்டையா(று) இஸ்லாம் பள்ளி -
பல்துறைப்படகு - வள்ளம் -
பண்டிதர் - எழுத்தாளர்கள் -
கல் இடு காளவாய் - நெற்
களமெலாம் மறக்கலாமோ?

'தாமரைத்தீவான்'
(ஈச்சந்தீவ கிண்ணியா)

தீர்ப்பளியுங்கள்

குரோதச் செடி முளைக்கும்
அகந்தைப் பெருவெளி
முகத்தில்
சாந்தியைக் கொப்பளித்து
சமாதானப் புறாவின்
அமைதியை
தனதாக்கிக் கொள்கிறேன்.

நல்லோரைக் கண்டிட்டால்
விழிக் குழியில்
நரியின் வாலாட்டல்
நாடி நரம்பெல்லாம்
உபத்திரக் கதவுகளை
திறந்து விடுகிறேன்.

அநியாய வாடையிலேயே
உலகத்து வாழ்வை
உறிஞ்சிக் கொண்டிட
வினைகளை விதைப்பேன்
சிரசில் தீனைச் சுமந்து.

சுனாமியென்ன
வெள்ளம் பூகம்பம்
உலகில்
எதுநடந்தாலும்
எனக்கு கொண்டாட்டம்தான்
உழைப்பதற்கு.

கபுர் வீடு மறுமை
சுவர்க்கம் நரகமென்று
சொல்பவர்கள்
சொல்லிக் கொள்ளட்டும்
வந்தபின் பார்க்கலாம்.

நாகரிகம் தெரியாத
முட்டாள்கள்
சமுதாயம் அழிகிறதென்று
சுக்குரவிட்டும்
எனக்கென்ன.

மார்க்கத் தூண்களை
உடைப்பதற்கென்றே
எனது வாரிசுகளும்
பிறப்பெடுப்பார்கள்
என்ற இலக்குடன்
வாழும் நான்.

“மிருகத்தைவிடவும்
கேடுகெட்டவர்கள்”
என்ற மறை கூற்றும்
எனக்குத் தானா?

— மருதூர் ஜமால்தின் —

பொங்கல் பொங்க

செறு வளர் காய்நெல்
கழனிமா அத்து விளைந்து உருதிப்பழம்
கன்னல் கரும்பும் வாழைப்பழமும்
கருநாகு பாலும் நெய்யுமாய்
நீறு சாந்தம் குங்குமம் பன்னீர் தெளித்து
கும்பம் வைத்து குத்து விளக்கேற்றி
நறுமல்கள் நால்வகை பரப்பி
அம்பலத்து ஆடும் அரனகழல் போற்றி
வைகறைப் பொழுதில் இழையென
எந்தையும் நுந்தையும் தாழ்பணிந்து
வந்தனம் செய்து வாய்மை கொண்டு
செந்தமிழ் பொங்கல் சிறப்புடன்
முக்கல்லின் மேல் முத்தமிழ்
பொங்கல் பொங்கிட ஓக்கல்
இனியே பொங்க வாரீர்! வாரீர்!!

சீ.என். துரைராஜா

திருகோணமலை

அன்னைபேரே!

அணங்குகளும்
ஆறிகள் போலிறை
கல்விநூற்று லேனமும்
கனியோல.....
கனிந்தும் கல்வி
காரிஞர் அறிபாமை
அந்நூற்று லேனமும்!
திருநாயாப் அறிவதெனவதில்
திருநாயகாச்சி!
அன்னைபேரே!
பிள்ளைக்கல்வி ஒளிவற
பிதாவந்த அருத்து அன்னைபே!
அறிவு லட்சுவதில்
அறிஞராய் பதவினை மாற்றிடுவீர்!
சொல்லிலும் செயலிலும் காட்டிடுவீர்!
நற்பிறைகளை உருவாக்க
நானும் வாழும் உணர்ச்சிடுவீர்!
அன்னைபேரே!

நீ
து

மௌவியா ரிஸ்னா

ரயாமிதன்

உரையாசிரியர்

சுண்டி விட்டால்
குருதி சுரக்கும்
செந்தாமரை
முகத்தை
ஒருமுறை பார்த்தேன்
உன்
வதனச் சோலையில்
தென்றல் வீசியது
மீண்டும் ஒரு
தடவை பார்க்கத்
தோன்றியது...
பார்த்தேன்; ஏன்
இதயக்
கடலில் சுகமான
சூறாவளி!
உன்
விழிமலர் அம்பு
என் நயனங்களில்
பாய்ந்தபோது
நான்
அந்தகனாக
மாறியிருக்க
வேண்டும்! ஆனால் .....
ஆனால்
மன்மதனாக மாறிவிட்டேனே!
என்
பொறிபுலன்கள்
யாவும்
உன்மேனி
பசுந்தாள்களில்
கவிதை எழுதுகிறது

அதனால்தானே நான்
முங்கையனாகிறேன்?!

ஆனால் ...நீ
செவிடியாகிவிடாதே!
'காதல் தினம்'
ஊமையாகி
விடும்! ஏன்?
நம் காதலும் தான்!

கிண்ணியா— முத்தலிப்

சீர்தனை பெய்

வீடு காணி வயலென்று
வாங்கும் சீதன வாலிபரே
ஏடு பிடித்து என்ன பயன்
இந்த நோக்கம் சரிதானோ?

குமராய் இருக்கும் உன்தங்கை
கல்யாணம் செய்ய சீதனமோ
குமருக்கு மகரைக் கொடுப்பவன் நீ
கைக்கூலி யெதற்கு சொல்வாயோ!

எத்தனை கன்னிகள் முடங்கி வீட்டில்
ஏற்றம் கானாதேங்கு கிறார்கள்
உத்தம நபிகள் சொன்ன மொழி
உனக்கு இன்னும் புரியலையோ

ஆணில் படைத்த பெண்ணினத்தை
அடைக்கலம் கொடுக்க மறுக்கின்றாய்
வீணில் கன்னியர் கண்ணீர்விடும்
வேதனைத்தாக்கம் புரியாதோ!

ஏழைப் பெற்றோர் படும் அவலம்
அறியா வாலிபமடை மகனே
நாளை உனக்கும் இந்நியதி
நடக்கும் அறிவாய் சிந்தனை செய்!

முதூர் கலைமேகம்

எந்நாளும் எனக்காக நீ அழுவாய்

மெழுகு வர்த்தியாய்
ஒளி தந்து
மெல்ல மெல்ல
என்னை நான் உனக்காக
அழிக்கத் தொடங்கிய
அந்தக் காலம்
மறக்கடிக்கபடுகிறதே
உன் மனக்குள்!

கடும் வெயிலும்
சுடு மணலும் பாராது
நெடுநாளாய்
நான் பட்ட கஸ்டங்கள்
“தீனார்” களாக உன் கைகளில்
சேர்ந்த தெல்லாம்
துடைக்கப்பட்டுவிட்டது
உன் நெஞ்சத்து
நினைவேட்டிலிருந்து!

ஆலம் விழுதுகளாய்
என்னில் பதிந்த
உன் நினைவுகள்
கோலம் காட்டிய
அந்த வித்தைகளில்
நீ கண்ட மகிழ்வுகளை
எண்ணிப்பார் ஒரு தரம்
உன் இதயம் கல்லானாலும்
அதற்குள்ளும் நீர் கசியும்

மாலையிட வேண்டாம்
நீ எனக்கு
மறந்தே போய்விடு
அது உன் சுதந்திரம்
ஆனால் உன் நினைவுகளை
நான் சுமந்த பாவத்திற்கு
ஒரே ஒரு நன்றியேனும்
சொல்லிவிடு!

புதிதாய் நீ பிடித்திருப்பது
புனியம் கொப்பல்ல
உள்ளுக்குள் பட்டுப் போன
துளிர்க்காத தண்டு

அதைப்புறிந்து கொள்ள
நாட் செல்லும்
அதற்குள் நானிருக்க மாட்டேன்
அப்போது நீ அழுவாய்
எனக்காக எந்நாளும்.

தேச கீர்த்தி.

- பி. ரி. அஸ்ஸி
கிண்ணியா-07

பதார்த்தம்

அக்காவுக்குப் பிடித்த
கோதுமை தோசை
அண்ணனுக்குப் பிடித்த
இடியப்பம்
அப்பாவுக்குப் பிடித்த
புல் கஞ்சி
எனக்குப் பிடித்த
கருப்பட்டிபுட்டு
என
ஒவ்வொருவர்
திற்பண்ட ஆசைகளையும்
கேட்டுக் கேட்டு
தீர்த்துவைக்கும்
அம்மாவுக்கு
எந்ததிற்பண்டம் பிடிக்குமென
ஒருவரும் அறிந்திருக்கவேயில்லை

ஜி.வி.மோனா (குங்குமம்)
05.11.2012

கவிதை

வார்த்தைகள்
வறுட்சியான
கவிதைகள் எதுவுமற்ற
எழுதுகோல்
தகுமாறும் கணங்களில்
இல்லாத வனத்தில்
பட்டாம் பூச்சிகளையும்
கடலை அற்ற நகரத்தில்
அலைகளையும்
வலியப் பிடித்திழுக்கும்
முயற்சியில்
வந்து விழுகின்றது
அருக்க கவிதையொன்று...

- சிவபாரதி திருவாரூர்
(கல்கி 07.10.2012)

இக்கரையில்

மாற்றம்

சுரமாய் அழைத்த
குழந்தையின் குரலுக்கு
ஒடி வந்து
அம்மா பார்க்குமுன்
யானையாய் இருந்த
மெகக் கூட்டம்
பூனையாய் மாறியிருந்தது

அது...

- தஞ்சைகமருதீன் (குங்குமம்)

பரிச்சுவை

துக்கம்

பறவைகள்,
தங்கள் துக்கங்களை
பகிர்ந்துசென்றபிறகுதான்
மனமொடிந்து
விழுந்திருக்கக்கூடும்
மல்லிகைப் பூக்கள்

29.10.2012

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanal.org

21 நூற்றாண்டு

விஷம் விதைத்தது
போதும் - இனி
விதை விதைக்கலாம்.

கட்சித் கொடி
வளர்த்தது போதும்
இனி செடி வளர்க்கலாம்.

பிறருக்குக் குழி
பறித்தது போதும்
அதில் மரம் வைக்கலாம்.

மழை வேண்டுமா?
முதலில் அதற்கு
மரம் வேண்டும்.

நமக்குத் தேவை
நீர் ஆறு- அப்புறம்தான்
வரலாறு...

இன்றையத் தேவை
புத்தர்கள் அல்ல
போதி மரங்கள்...

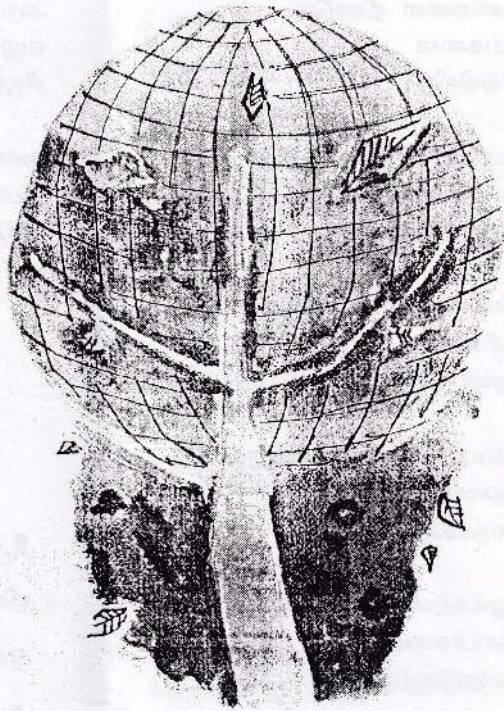
போதிமரங்கள்
மட்டுமல்ல
ஒதிய மரங்களும்
காக்கப்பட
வேண்டியவைதான்.

ஸ்தல விருட்சங்கள்
மட்டுமல்ல
ஸ்தலத்தில் உள்ள
அத்தனை விருட்சங்களும்
புனிதமானவையே..

இறைவனுக்கு
மாலை கட்டுவதைவிட
சோலைகளை உருவாக்கு
இறைவனே உனக்கு
மாலை ஆவான்.

ஞாபகம் கொள்
மிதிக்கப்படும் புல்லும்
மதிக்கப்பட வேண்டும்.

தேசியக் கொடி
மட்டுமல்ல
சூங்கொடியும்
முக்கியமானதுதான்.

மனிதா..!
பூமியில்
நாம் உயிரினம்
நம்மால் அழியலாமா
உயிரினம்?

மயிலுக்கு
போவை தந்த
இனமல்லவா நாம்?
தோகையை
அபகரிக்கலாமா?

புள்ளி விவரத்தில்
- சிறு
புள்ளியாய் குறைந்து
வருகிறது
புள்ளிமாண்கள்.

கோயில்களே...!
யானை வளர்க்கலாமா?
ஞானம் வளருங்கள்.

காடுகளில்
விலங்குகளைத் தேடி
அலையலாம்
காடுகளைத் தேடும்
அவலம் வேண்டாம்.

முடிந்தால்
புதிய மரங்கள்
நட்டுவை
இல்லை என்றால்...
இருக்கும்
மரங்களையாவது
விட்டுவை..

பாலியல் கலம்பகம்

பெண்களை தீண்டும்
பேய்களை
தூக்கிலிடு.

ஆண்களை நோண்டும்
நாய்களை
நெருப்பிலிடு.

பிள்ளைகளை புசிக்கும்
பெரிசுகளை
கழுவினேற்று.

நீலப்படங்கள் தயாரிக்கும்
முதலாளிகளை
சிதையினேற்று.

ஒழுக்கத்தை சிதைக்கும்
தொடர்களை
கூண்டினேற்று.

ஆபாசத்தை எழுதும்
பேனாக்களை
வாளால் தறி.

மனைவியை விபச்சாரியாக்கும்
கனவனை
எரித்துவிடு.

பிள்ளைகளை விற்றிடும்
அன்னைகளை
முறித்து விடு.

கைபேசிகளை சிலப்பாக்கும்
கனவான்களை
உடைத்துவிடு.

பாலியல் சொற்களை
விதைப்போரை
சிறையில் அடை.

அநாகரீக பாடல்களை
எழுதுவோரை
சிலுவையில் அறை.

அன்னைத் தமிழை
ஆங்கிலமாக்குவோரை
வீதியில் சுட்டு வீழ்த்து.

நல்லை அமிழ்தன்

உள்ளத் தெளிவின்

நிலவினிலே

ஒளிரும் நினைவாம்

சுடரினிலே

வெள்ளப் புனலின்

கலப்பானிலே

விடியற்பரிதி உருவினிலே

நாளை வருவான் ஒரு

மனிதன்

புரட்சிக்கமால்

கருணையினை நீதந்தால் போதும்

காசு - பணம் செல்வாக்கு கல்வீடு கார்சீர்கள்
கால்நடைகள் தோட்டமெலாம் வேண்டாம் - உயர்
ஈசா நான் நோயுற்று பாயினிலே வீழ்கின்ற
இன்னலிலா வாழ்வளித்தால் போதும்!

சொத்துசுகம் அபகரிக்க சொந்தங்கள் தனைஏய்க்கும்
சுயநலன்கள் என்வாழ்வில் வேண்டாம் - என்
பத்தினியும் பிள்ளைகளும் பாரினிலே வாழும்வரை
பசியின்றி வாழ்ந்தாலே போதும்..!

பக்கத்து வீட்டார்போல் பணங்காசுத் திமிர்கொண்டு
பண்பிழந்து வாழும்நிலை வேண்டாம்! - எனை
எக்கணமும் கண்ணியவான் எங்கள் "கவி மணி"
யென்று எடுத்துரைத்தால் அது எனக்குப் போதும்!

ஆலயத்துப் பணிசெய்யும் ஆசையுள்ள எந்தனுக்கு
அறங்காவல் மகுடங்கள் வேண்டாம்! - தினம்
காலையிலும் மாலையிலும் கணபதியின் சந்நிதிக்கு
கால்நடையாய் சென்றுவந்தால் போதும்!

மின்விசிறி தரும்காற்று மேனியினைத் தழுவுகின்ற
மேலான சுகமெதுவும் வேண்டாம்! - நான்
கண்மூடி நிம்மதியாய் காலவரை சயனிக்கும்
"கருணையினை நீதந்தால் போதும்!"

கவிமணி அ. கௌரிதாசன்
ஆலங்கேணி கிழக்கு

நம்மநாட்டுப்பழம் புளிக்ஞம்
அவுஸ்திரேலியநாட்டுப் பழம்தான்
இன்குமோன்றியம்பியவர்கள் கூட
இப்போது இதுவல்லவோ இனியபழம்
இதைவிடக்கிடத்தற்கரியது
இப்புவிபூமுண்டீடா என்கிறார்கள்
எம் நாட்டிலிருந்து பாதிக்கப்பட்டவர்கள்.

வேண்டாமப்பா அவுஸ்திரேலியப் பயணம்

அங்குசெவ்வென்றாலோ
சில இலட்சங்களை இழக்கவேண்டும்
பாதுகாப்புப்படையினரிடம் அகப்பட்டால்
உயிரையும் பணயம் வைக்கவேண்டும்
அப்படி அங்குசென்றிட்டாலும்
வதிவிட அனுமதியை பெறுவதற்கீகா
பிடிக்குமாம் நீண்டநாட்கள்
அதுவரைவாழவேண்டுமாம்
அகதிகளின் வாழ்க்கை

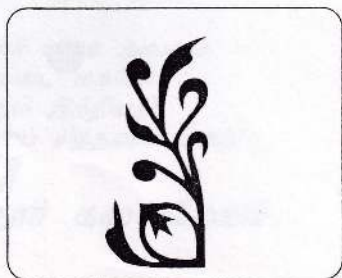
பிரஜா உரிமைபெறுவதென்றாலும்
சுற்றில் நாம் பிறப்புரிமையை
தாரைவார்த்திட வேண்டுமானோ
அப்படியாவது கிடத்திட்டாலும்
தாய் நாட்டை மறந்தவர்களாய்
அந்நாட்டுப் பிரஜைகள் போலவே
நம் நாட்டுப் பிரஜைகளும்
ஏறுமாராய் வீழுகொண்டு
மறக்கீகாட்டாடுகளை மறந்தவர்களாய்
வாழவேண்டும்

எல்லாமொழிகளையும் கற்கலாம்
எந்தெந்தத் தேசங்களிலும் வாழலாம்
ஆனால் எமதுகலைகலாச்சாரம்
மொழிதேசம் விழுமியம் மறந்தாலவர்கள்
கண்களை இழந்தவர்களாகத்தான்
நாமவர்களைக் கருதுவோம்
பாலின் நிறத்தை மாற்றிடலாம்
தோலின் நிறத்தைத்தான் மாற்றிடமுடியுமா.
வேண்டாமப்பா அவுஸ்திரேலியப் பயணம்.

¶

கலாபூஷணம்

எம். எம். அலிஅக்பர்,
கண்ணியா.

கின்றுதான் நல்லமழை!

துள்ளிதுள்ளிப் புகழ்கிறதே!

என்ன! கிது! காற்றே!

சோ! எனப் பெய்யும்மழையை

கீழுத்து கீழுத்துச் செல்கின்றாயே!

எங்கள் கிணறுகள் வற்றிவிட்டின்

குடிக்கலோ குளிக்கலோ

நீர் போதாது தலிக்கும் லைகையில்

காற்றே! ஏன் கீந்தத் துளாகம்!

கிணறு நிறைய மழைபெய்யவில்லாமல்

தடுக்கின்றாயே!

ஈனம் கிரக்கமின்றி

பலாத்தகாரமாய்

துக்கிச் செல்வதா!

அபாண்டம்! அபாண்டம்!

கிது உனக்கு நல்லதல்ல!

காற்றின் பண்பு கிதுதானா?

காற்றே! சஞ்ஞதல்லு!

காற்று கில்லாமல்

எமக்கு சுவாசிக்க முடியாது தான்

ஆனால் - நீயே அத்து மீறி

நீரைப் பருகவிடாமல்

மழையின் கரத்தைப்பிடித்து

அழைத்து எங்கேயோ

கூட்டிச் செல்கிறாய்!

கிளியும் எமக்கு பொறுமை கில்லை

உன்னையும் மழையையும்

படைத்தவனுக்கு

முறையின்போகிறோம் .....

கலாபூஷணம். எம்.வை.எம்.மீ.ஆத்

தம்புஞவாவை

மனோகலியன் - ஷம்பு

கண்டியில் ஓர் பேரினம் பெண் ஆத்தாள்

கற்பை அவள் அற்புதமாய்க் காத்தாள்

உண்டு செமியாத வயிறு

ஊத ஒருநாள் வயிற்றை

தொண்டையிலே மாட்டி உயிர் நீத்தாள்!

பஞ்சலிங்கம் பார்க்கின்றான் பார்வை

பவளம்மாள் மென் முகத்தில் வேர்வை

கொஞ்சம் அவள் தன்னுடலிற்

கொண்டு வந்த சாமானுக்கு

அஞ்சலட்ச மாம் ஐயா தீர்வை!

உறுப்பு அறுந்து

போனாலும்

உள்ளம் கலங்கேன்

செருப்பறுந்து போனதற்கோ

சிந்திப்பான்!

நெருப்பினில் வீழ்ந்து

எதிர்நீச்சல் அடிக்கத்

துணிந்தான்

கொதிக்கும் தார் குளிர்நீர்

பட்டுக்கோட்டை -

கல்யாண சுந்தரம்

இறக்கும் வரை ....

மந்தியொன்று மனக்குகையுள்
குந்திக்கொண்டு...

நினைவுகளால் மனச்சிறையை
கிள்ளிக் கொண்டும்,
நிசிவேளை மனப்புனலில்
நீந்திக் கொண்டும்,
நிகழ்வுகளை மனத்திரையில்
காட்டிக் கொண்டும்,
நித்திரைக்கு முகத்திரையை
போட்டுக் கொண்டும் ...

விழிப்புனைல மேலாடிக்
கசிய வைத்தும்
வழிப்பயணம் தடுமாற்றம்
அடையும் வாறாய் ...

துயிலெழுந்து, துயில்கொள்ளும்
வேளைமட்டும்,
நிதமிதுவே கதையாநீ
இறக்குமட்டும்?

கலா பூஷணம்

ஏறாவூர்தாவறிர்

ஆறடிக்குள் அமைதியான
அல்லிப் பூவை,
அன்றலர்ந்து இன்றுதிர்ந்த
அலரிப்பூவை,
வேரொடிந்து, வாழ்வழிந்த
வண்ணப்பூவின்
பெயரிழந்த நேரமதன்
நினைவை மீட்டி,
துயர்குவிந்த நிகழ்வுகளைக்
காட்டிக்காட்டி...

அமைதிமலர் பூக்காமல்
தடுத்தும், நெஞ்சில்
குமுறும் மலையுருவாக்கி
கொதிக்கச் செய்தும்,

ஆடு நனைவதாய் ஆர்ப்பரித்தே யதன்
ஆவி குடித்திட்ட நாய்போல - எமைக்
கேடுபடுத்திய பேய்களே - உன்றுன்
கூடுகிழித்துயிர் கொன்று குமைத்திடும்
கூற்றம் பிறந்தாச்சு! எமக்கொரு
சீற்றம் எழுந்தாச்சு!

கவிஞர் புரட்சிக்கமால்

சீவர ஆடைச் சீட்களாள்!

அரியா சனமும் அரசு போகமும்
அடியேன் எனக்கு அறவே வேண்டாம்
பிடியா வாழ்வின் பிறவிப் பிணிதீர்க்கும்
முடிவோ டடவியை அடைந்தார் இளவரசர்.
சித்தார்த்தர்.

பிறவிப் பிணிதீர்க்கும் பெரும்மருந் தென்னவோ?

அறியுமா வலுடனே அடவி புக்கிய
அன்னார் ஆங்கோர் அரசமரத் தடியில்
மெய்ஞான வொளியைக் காண அமர்ந்தார்.

ஞான முதய மான தந்த
ஞான வொளியிலே நானஞ் செய்தவராய்ப்
போதி மாதவன் புத்த பகவான்
மேதினி மீது மெய்யொளி பாச்சினார்!

சீவர ஆடைச் செம்மலைப் போற்றிக்
காவி யுடைதனைத் தரித்த போதிலும்
அந்தோ! பாவம் அப்பெரு மானின்
சிந்தை நோகவே செயற்படு வார்; பலர்.

“மற்ற மதத்தையும் மதித்திடல் வேண்டும்”
புத்தர் இங்ஙனம் புகன்றிருப் பாரல்லால்
வன்முறைக் கரங்களால் வணக்கத் தலங்களைச்
சின்னா பின்னஞ் செய்குவீ ரென்றாரா?

‘புனிதப் பிரதேசம்’ என்றொரு நிலவகை
புறம்பா யில்லை! பொய்யெதற் காமோ?
மனிதன் புனிதனாய் மாறிக் கொண்டானேல்
பூமியே புனிதந்தான் புகன்றார் கௌதமன்!

சீவர ஆடைச் சீடருட் சிலபேர்
தாமணிந் திடுகிற சீவர ஆடையின்
தார தம்மியஞ் சற்றுந் தெரியாத
தேர ராகித் தினமும் கு(கொ)திப்பது
தேவையா இந்நத் தீவினுக் கின்று!

கலாபூஷணம் ஏ.எம்.எம்.அலி

அழகு

கவிதைக்கு யாப்பழகு
கணிதைக்கு பூப்பழகு
பூவிற்கு நிறமழகு
புதைவக்கு கரையழகு!

மயிலுக்கு தோகையழகு
மானுக்கு கொம்பழகு
வயிறு சுருங்குதலழகு
வயது பதினெட்டில்
வனிதை மிகவழகு!

கடலுக்கு அலைவழகு
கண்ணுக்கு மையழகு
விண்ணுக்கு விண்மீன் அழகு
விரலுக்கு நகமழகு!

ஆணுக்கு மீசையழகு
அணங்குக்கு மாப்பழகு
மீனுக்கு கண்ணழகு
மெட்டியும் கொலுசும்
கய்யாணப் பெண்ணுக்கழகு!

சேனாயுர்.அ.அச்சுதன்

முற்றத்து மலரொன்று
இதழ்கருகி
பற்றி எரியும்
பாலைவனத் தீயில்
பஸ்பமாகிய செய்தியால்
பாரே பதறித் துடித்தது!

றிசானா
உன் இழப்பால்
முதுாரின் பெயர்
மீண்டும் ஒருமுறை
உலகில் உரத்து ஒலிக்கப்படுகிறது!

பாடப்புத்தகங்களை
சுமக்க வேண்டிய பாலகி
பணிப்பெண் பதவியுடன்
பாலுாட்டும் தாயாக மாறியதால்
பலியாகிப் போன உயிர்கள்
இரண்டு அல்ல....

இன்னும் இதுபோல
இதயம் பிழியும் கதைகள்
இங்கு
ஏராளம் உண்டு.

எம்மத்தியில்
உயிரை மட்டுமே சுமந்த
உடல்கள் உலவும்போது
உல்லாச வாழ்கையில்
ஒருசிலர் வாழும்
ஏற்றத்தாழ்வுகள்
உள்ள உலகில்
உயிரிழக்கும்
றிசானாக்களின் கதைகள்
தொடர்கதைகளே...

உதிர்ந்த

முற்றத்து மல்லிகை

இதற்கான தீர்வு
அனுதாப அறிக்கைகளோ
அள்ளித் கொடுக்கும் நிதியோ அல்ல
அறிவுபூர்வமான திட்டங்களே

பொறுப்புக்களைச் சுமந்தவர்களே
நீங்கள்தான் இதனையும்
பொறுப்பேற்க வேண்டும்.

சோகத்தில் உருகும்
சோதரர்களே
உங்கள் உதவியால்
ஒரு குடும்பம் வளமாகலாம்
ஏழ்மையில் வாழும்
ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும்
இது தீர்வாகுமா?

இன்னும்
றிசானாக்களின் இழப்புகள்
இங்கு இல்லாமலிருக்க
இனி ஒரு விதி செய்வோமா?

அபு - துஷாட், முதுார்

Editor, Osai, Knox Road, Muthur. 05
Tel: 0774203500

ISSN-2012-8126

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Printed By:
Night City Mobile & Printers
Market Road, Muthur07
Tel. 0773430511